

От президент
Хенри Б. Айринг
Първи съветник в
Първото Президентство

Свидетелство и обръщане във вярата

Има разлика между това, да получим свидетелство за истината, и това да бъдем наистина обрънати във вярата. Например, великият апостол Петър дава свидетелството си пред Спасителя за това, че знае че Исус е Синът Божий.

„(Исус) казва им: Но според както вие казвате, Кой съм аз?

Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос, Син на живия Бог.

Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата“. (Матей 16:15–17).

И при все това, по-късно в поученията Си към Петър, Господ дава на него и на нас напътствие как да станем наистина обрънати във вярата и да продължим това обръщане през целия си живот. Исус казва следното: „И ти, когато се обърнеш, утвърди братята си“ (Лука 22:32).

Исус учи Петър, че все още съществува една голяма промяна, която трябва да се случи отвъд това да получиш свидетелство, а именно – да можеш да мислиш, чувстваш и действаш като наистина обрънат във вярата последовател на Исус Христос. Това е голямата промяна, към която всички ние се стремим. След като я получим е нужно тази промяна да продължи до края на смъртното ни изпитание (вж. Алма 5:13–14).

Знаем от собствен опит и от наблюдение на хората около нас, че няколко значими момента на проява на духовна сила не са достатъчни. Петър отрича, че познава Спасителя дори след като е получил

свидетелство от Духа, че Исус е Христос. Тримата свидетели на Книгата на Мормон имат категорично свидетелство, че Книгата на Мормон е словото Божие и въпреки това по-късно не съумяват да подкрепят Джозеф Смит като пророк на Господната Църква.

Нуждаем се от промяна в сърцата, както е описано в Книгата на Алма: „и те всички провъзгласяваха на народа същите тези неща — че сърцата им са променени и че нямат повече желание да вършат зло“ (Алма 19:33; вж. също Мосия 5:2).

Господ ни учи, че когато сме наистина обрънати в Неговото Евангелие, сърцата ни ще се отвърнат от себичните грижи и ще се насочат към служба, за да подкрепяме ближните си по пътя им към вечен живот. За да изпитаме това обръщане, можем да се молим и да се трудим с вяра, за да се превърнем в новото създание, станало възможно чрез Единението на Исус Христос.

Можем да започнем, като се помолим за вярата да се покаем от егоизма си и за дара да се грижим за останалите повече отколкото за себе си. Можем да се молим за силата да изоставим гордостта и завистта.

Молитвата ще бъде ключът за получаване както на дара да обичаме словото Божие, така и на дара на любовта Христова (вж. Мороний 7:47–48). Двата дара идват заедно. Ние ще започнем да обичаме словото Божие, когато го четем, обмисляме и се молим за него. Господ го поставя в сърцата ни. Чувствайки тази любов, ние ще започнем да обичаме Господ все повече и повече. Така ще дойде любовта към другите, от която

се нуждаем, за да укрепим тези, които Господ поставя по пътя ни.

Например, можем да се помолим да разпознаваме хората, които Господ иска да бъдат учени от Неговите мисионери. Пълновременните мисионери могат да се молят с вяра да знаят чрез Духа какво да преподават и за какво да свидетелстват. Могат да се молят с вяра Господ да им позволи да чувстват любовта Му към всеки, който срещат. Мисионерите няма да доведат всеки срещнат до водите на кръщението и до дара на Светия Дух. Но те могат да имат Светия Дух за спътник. Чрез службата си и с помощта на Светия Дух, с течение на времето мисионерите ще получат промяна в сърцата си.

Тази промяна ще се подновява отново и отново, докато те и ние безкористно продължаваме през нашия живот да действаме с вяра, за да укрепваме другите с Евангелието на Исус Христос. Обръщането във вярата не е самостоятелно събитие или нещо, което ще трае само даден период от живота ни, а е продължителен процес. Животът може да стане по-светъл в очакване на съвършения ден, когато ще видим Спасителя и ще разберем, че сме станали като Него. Господ описва това пътуване по следния начин: „Това, което е от Бога, е светлина; и този, който приема светлината и постоянства в Бога, приема повече светлина; и тази светлина става все по-ярка и по-ярка до съвършения ден“ (У. и З. 50:24).

Аз ви обещавам, че това е възможно за всеки от нас.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Старейшина Дейвид А. Беднар от Кворума на дванадесетте апостоли използва „притчата за киселите краставички“, за да учи, че обръщането във вярата е по-скоро продължителен процес отколкото самостоятелно събитие: „Ред по ред и правило след правило, постепенно и почти неусетно нашите мотиви, мисли, думи и дела се подреждат по волята на Бог“ („Трябва да се родите отново“, Лиакхона, май 2007 г., с. 19). Бихте могли да прегледате притчата за киселите краставички с тези, на които преподавате. Какво може да направи всеки един от нас, за да върви уверено напред в постепенния процес на обръщане във вярата, който обсъждат президент Айринг и старейшина Беднар?

© 2015 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени. Отпечатано в САЩ. Одобрено на английски: 6/14 г. Одобрено за превод: 6/14 г. Превод на *First Presidency Message, February 2015*. Bulgarian. 12582 112

МЛАДЕЖИ

Моята промяна в сърцето

От Данте Байрадо

Когато за пръв път научих за възстановеното Евангелие на Исус Христос, почувствах Духа да свидетелства за истинността му. Чрез молитва свидетелството ми се усили и реших да се кръстя.

Скоро след кръщението ми хората в моя район започнаха да ме питат какво мисля за отслужване на мисия. Честно казано, не знаех точно какво да кажа. Мисълта да напусна семейството и училището си, за да служа на мисия, изглеждаше нелепа.

Тогава един ден се замислих за моето обръщане във вярата. Спомних си мисионерите, които ме бяха учили и търпеливо отговаряли на моите въпроси, както и ми бяха помогнали да разбера Евангелието. Осъзнах, че без тяхната помощ никога нямаше да открия истинната Църква. Когато осъзнах това, желанието да служа на мисия разцъфна в сърцето ми. Чувствах Духът да ми казва, че трябва да отслужва пълновременна мисия.

Знам, че мисионерската работа е дело на нашия Небесен Отец и че можем да помогнем в довеждането на души до чудесното познание за възстановеното Евангелие.

Авторът живее във Форталеза, Бразилия.

ДЕЦА

Нека свидетелството ви свети ярко

Придобиването на свидетелство е като паленето на огън. Както трябва да слагаме дърва, за да поддържаме огъня, така трябва да се молим, да се покайваме, да служим на другите, да изучаваме Писанията и да спазваме заповедите, за да може свидетелствата ни да светят ярко.

За да научите повече за това как да изградите свидетелствата си, прочетете стиховете, посочени по-долу. Нарисувайте огън с пет големи пламъка. След всеки прочетен стих, оцветете по един пламък. Колкото повече стихове четете, толкова по-ярък става пламъкът на картинката — също и вашето свидетелство!

Мосия 2:17

3 Нефи 15:10

Алма 5:46

Иоана 5:39

Алма 32:27

**Вяра, Семейство,
Взаимопомощ**

Качествата на Исус Христос: Безгрешен

С молитва изучавайте този материал и преценете какво да споделите. Как разбирането на живота и мисията на Спасителя увеличава вашата вяра в Него и благославя онези, за които се грижите чрез посещение за обучение? За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.

Това е част от поредицата послания за обучение при посещение, включваща качества на Спасителя.

Нашият Спасител, Исус Христос, бе единственият способен да извърши Единение за човечеството. Президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото президентство, казва: „Исус Христос, Агнецът без недостатък, доброволно жертва живота Си на олтара и плати цената за нашите грехове“.¹ Разбирането, че Исус Христос е бил без грях може да ни помогне да увеличим вярата си в Него, да се стремим да спазваме заповедите Му, да се покаем и да станем чисти.

„Исус също е бил ... същество от плът и дух, но Той не се е поддад на изкушение (вж. Мосия 15:5)“ - казва старейшина Д. Тод Кристоферсън от Кворума на дванадесетте апостоли. „Ние можем да се обърнем към Него ... защото Той разбира. Той разбира борбата и знае как можем да я спечелим. ...

... Силата на Неговото Единение може да заличи последствията от греха в нас. Когато се

покайваме, Неговата единителна благодат ни оправдава и пречиства (вж. 3 Нефи 27:16-20). Това е все едно не сме се поддали, не сме се огънали пред изкушението.

Докато полагаме усилия ден след ден и седмица след седмица да следваме Христовия път, нашият дух отстоява превъзходството си, битката в нас утихва и изкушенията спират да ни безпокоят“.²

Допълнителни Писания

Матей 5:48; Иоана 8:7; Евреите 4:15; 2 Нефи 2:5-6

От Писанията

Спасителят плати цената за нашите грехове, бидейки Син Божий, чрез безгрешния Си живот, чрез страданията и проливането на кръвта Си в Гетсиманската градина, чрез Своята смърт на кръста и Възкресението Си от гроба. Чрез Единението на Исус Христос ние можем да станем отново чисти, когато се покаем за греховете си.

Цар Вениамин учи своя народ за Единението на Исус Христос и след това ги пита дали вярват

на думите му. „И всичките те се провикнаха в един глас, казвайки: ... Духа ... е извършил голяма промяна в нас, в сърцата ни, та да нямаме повече склонност да вършим зло, а да вършим добро непрестанно. ...

И ние сме готови да встъпим в завет с нашия Бог да вършим волята Му и да се подчиняваме на заповедите Му във всички неща“ (Мосия 5:1-2,5).

Ние също можем до почувстваме „голяма промяна“ като народа на цар Вениамин, който „няма(т) повече склонност да върш(ат) зло, а да върш(ат) добро непрестанно“ (Мосия 5:2).

БЕЛЕЖКИ

1. Дитер Ф. Ухтдорф, „Сега можете да се справите!“ *Лиакхона*, ноем., 2013 г., с. 56).
2. Д. Тод Кристоферсън, „Тъй и те да бъдате в нас едно“, *Лиакхона*, ноем., 2002 г., с. 71

Обмислете следното

Как това да бъдем чисти се различава от това да бъдем съвършени?